caisa Det Nationale Center for AI i Samfundet
The National Center for AI in Society

Syn for sagen: Hvad ved vi om det offentliges AI-projekter og deres afhængigheder?

CAISA Forskningsbrief

Forfattere
Gyldenkærne, Christopher H.; Lai, Signe Sophus; Flensburg, Sofie; Jacobsen, Kamille Dimon; Otto, Eva Iris; Laage-Thomsen, Jacob; Küçüksu, Aysel

Redaktører
Søgaard, Anders; Sønderholm, Julie; Feldt, Johannes N.; Bregendahl, Birk

Publikationsdato	26. november 2026
Publiceret af	CAISA, Det Nationale Center for AI I Samfundet, København og Aalborg, Danmark
Ophavsret	© Forfatterne 2026
ISSN	2795-0646
Dokumentversion	Udgivers PDF, registreret version
Citation for publiceret version (APA)	Gyldenkræne, C. H.. et al. (2026). Syn for sagen: Hvad ved vi om det offentliges AI-projekter og deres afhængigheder? CAISA - Brief. https://caisa.dk/forskning/syn-for-sagen

Syn for sagen: Hvad ved vi om det offentliges AI-projekter og deres afhængigheder?

Af Christopher H. Gyldenkærne, Signe Sophus Lai, Sofie Flensburg, Kamille Dimon Jakobsen, Eva Iris Otto, Jakob Laage-Thomsen og Aysel Küçüksu

Resumé

Der findes i dag intet officielt nationalt overblik over AI i den offentlige sektor. KL's AI-landkort dækker alene kommunerne, og AI-forordningens EU-database dækker kun højrisikosystemer. Offentlig-ai.dk samler for første gang projekter fra kommuner, regioner og stat ét sted ud fra offentligt tilgængelige kilder. Databasen følger AI-forordningens definition af AI. Pr. 20. oktober 2026 rummer databasen 533 AI-projekter fra mere end 140 myndigheder og institutioner. 268 er i brug, 152 er planlagt, 79 er lukket og for 34 er status ukendt. Registrerede projekter er altså ikke det samme som systemer i drift, og alle tal er et minimum estimat af det fulde antal AI-projekter i det offentlige Danmark. Briefet samler for første gang tre centrale fund: 1) De synlige projekter er skævt fordelt, og fordelingen afspejler, hvem der selv har valgt at kortlægge sig. 2) Transparensen er systematisk mangelfuld. 3) En betydelig afhængighed af få amerikanske platforme ligger ofte skjult bag danske leverandører.

Indledning

Kunstig intelligens (AI) bliver i stigende grad taget i brug i stat, regioner og kommuner, og regeringen har en ambition om, at Danmark skal være førende i brugen af AI i den offentlige sektor.[1] Det rejser spørgsmål om effektivisering og service, men også om retssikkerhed, gennemsigtighed og demokratisk kontrol.

Der findes i dag ingen samlet, officiel oversigt over det offentlige Danmarks løbende udvikling og anvendelse af AI. Digitaliseringsministeriet har afvist, at det er statens opgave at drive en landsdækkende database[2] og har i stedet henvist til Kommunernes AI-landkort og offentlig-ai.dk.[3]

Offentlig-ai.dk er en forskningsbaseret database udviklet ved Det Juridiske Fakultet, Københavns Universitet, hvis formål, anvendelseseksempler og brugere er beskrevet andetsteds.[4]

Offentlig-ai.dk imødekommer et manglende nationalt overblik og afgrænser AI til projekter efter EU's definition. EU's AI-forordning definerer et AI-system som et maskinbaseret system, der fungerer med varierende grader af autonomi, og som på baggrund af modtaget input kan generere forudsigelser, indhold, anbefalinger eller beslutninger, der påvirker fysiske eller virtuelle miljøer.[5] Langt størstedelen af projekterne i databasen bygger på mindre, opgavespecifikke ML-modeller til f.eks. klassifikation, prædiktion eller billedgenkendelse, mens projekter med generativ AI og store sprogmodeller (LLM'er) endnu udgør en mindre, men voksende andel af synlige AI-projekter. Databasen opdateres løbende. Nye kilder, f.eks. kommunale redegørelser, aktindsigter, udbudsmateriale eller medieomtale[6] kan tilføje nye projekter. De kan også ændre eller udfylde oplysninger om eksisterende projekter, f.eks. status, leverandør, platform,

Figur 1: Omfanget af AI i den offentlige sektor

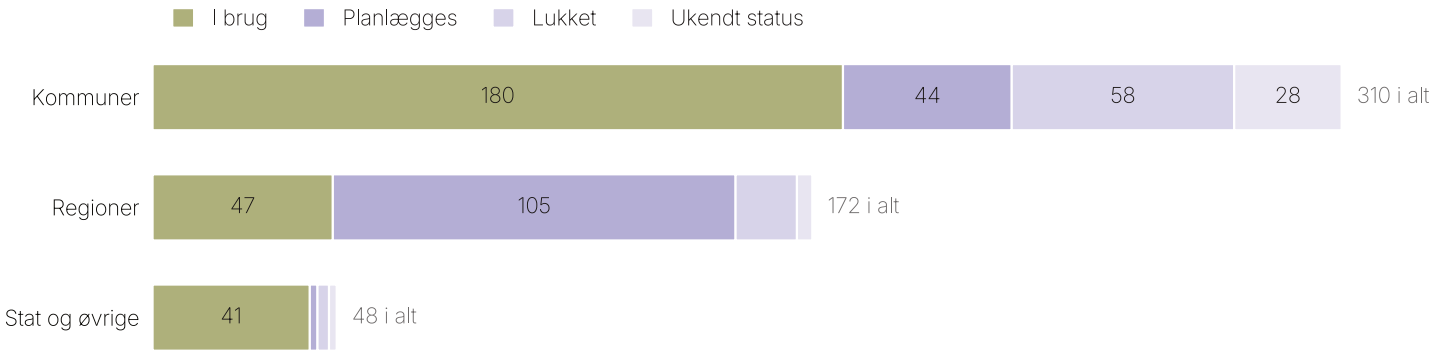

Hver bjælke viser antallet af AI-projekter hos én myndighedstype, opdelt efter projektets senest kendte status. Kommunerne har flest projekter i drift (180 af 310), mens over halvdelen af regionernes projekter er planlagte (105 af 172). Statens 48 projekter er næsten alle i brug, og 25 af dem stammer fra Skattestyrelsen. 3 projekter uden angivet myndighed indgår ikke. Kilde: offentlig-ai.dk, udtræk 20. oktober 2026, N = 530.

træningsdata eller sikkerhedsforanstaltninger. Briefets tal bygger derfor på et fastfrosset udtræk fra 20. oktober 2026 (om metode, se appendiks).

Dette brief dokumenterer, hvilke AI-projekter der er synlige i offentlig-ai.dk, hvordan de fordeler sig, hvor godt de er dokumenteret, og hvordan databasen bruges. Det bygger på et udtræk pr. 20. oktober 2026, og databasens besøgsstatistik for perioden fra 10. september til 20. oktober 2026. Projekter, som ikke er omtalt i offentligt tilgængelige kilder, indgår ikke. Den totale population af AI-projekter kendes ikke. Databasen kan derved statistisk bedst fortolkes som en nedre grænse for antallet af AI-projekter i det offentlige. Fordi databasen ikke er udtømmende, er dens styrke ikke at bidrage med et præcist tal for, hvor meget AI det offentlige bruger. Styrken er, at den gør det muligt at sammenligne projekter på tværs af kommuner, regioner og stat, f.eks. efter sektor, funktion, status og leverandør. Den kan også vise, hvor dokumentationen er mangelfuld. Samtidig peger databasen på friktioner mellem politiske ambitioner og teknologisk praksis. Regeringen ønsker, at Danmark skal være førende i offentlig brug af AI, og digital suverænitet har fået stigende politisk opmærksomhed. Alligevel bygger 59 af de 66 projekter, hvor platformen kan identificeres, på amerikanske teknologivirksomheder, og i halvdelen af dem er afhængigheden skjult bag en anden leverandør.

Briefet henvender sig til politikere og embedsfolk, der skal beslutte, hvordan det offentlige dokumenterer sin anvendelse af AI. Det henvender sig også til myndigheder, der indkøber AI, og til forskere og journalister. De kan bruge det til at afgøre, hvad et nationalt overblik bør indeholde, blive opmærksom på, hvad andre allerede har gjort, og sammenligne projekter på tværs af sektorer.

Hovedresultater

Baseret på de offentligt synlige projekter i Offentlig-AI-databasen kan vi dokumentere:

Omfanget af AI i den offentlige sektor

Databasen rummer 533 projekter fra 146 myndigheder og offentlige institutioner, herunder mindst 80 af landets 98 kommuner og alle fem regioner (se Figur 1). 58% er kommunale, 32% regionale og 9% statslige eller øvrige. Halvdelen af projekterne (268) er i brug. Kommunerne har flest systemer i drift (180), mens regionernes projekter især er planlagte (105 af 172).

Hvad AI bruges til

Sundhed er det største synlige område med 192 projekter (36%), næsten alle regionale. Blandt projekter med angivet funktion er 68% af projekterne beslutningsstøtte. Kun 20 projekter er klart identificeret af offentliglig-ai.dk som baseret på sprogmodeller.

I regionerne dominerer sundhed, mens kommunernes projekter fordeler sig bredere på bl.a. beskæftigelse, natur og miljø og det sociale område (se Figur 2).

Databasen indeholder datapunkter om, hvorvidt projekterne anvender teknikker, som AI-forordningen regulerer særligt strengt. Det gælder især profilering af borgere og biometrisk kategorisering. Profilering betyder her, at systemet vurderer eller forudsiger forhold om en person, f.eks. risiko eller adfærd. Et Bilag III-system, der profilerer personer, anses altid som højrisiko.[7] Biometrisk kategorisering, f.eks. ud fra ansigtstræk eller stemme, er højrisiko efter bilag III, pkt. 1, og forbudt, hvis den bruges til at udlede f.eks. race, politisk holdning eller seksuel orientering.[8] Begge dele er sjældne i databasen: 15 projekter indebærer profilering og 4 biometrisk kategorisering (se Figur 3).

Figur 2: Sundhed står for over en tredjedel af alle AI-projekter

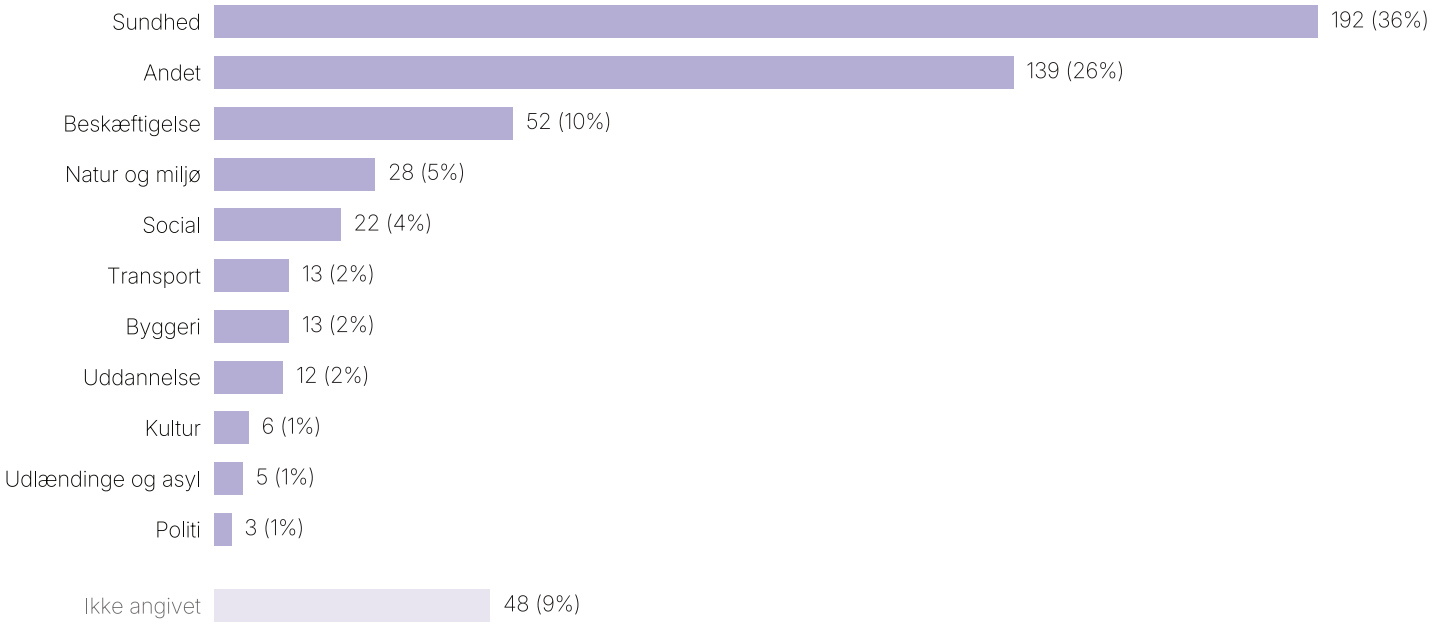

Figuren viser, hvor mange projekter der hører til hvert samfundsområde. Tallet i parentes er andelen af alle 533 projekter. Sundhed er klart det største område med 192 projekter (36%), næsten alle regionale. Kategorien "Andet" (26%) dækker projekter, der ikke passer i de øvrige områder, f.eks. interne administrative løsninger. Kilde: offentlig-ai.dk, udtræk 20. oktober 2026, N = 533.

Figur 3: Beslutningsstøtte er den hyppigste funktion

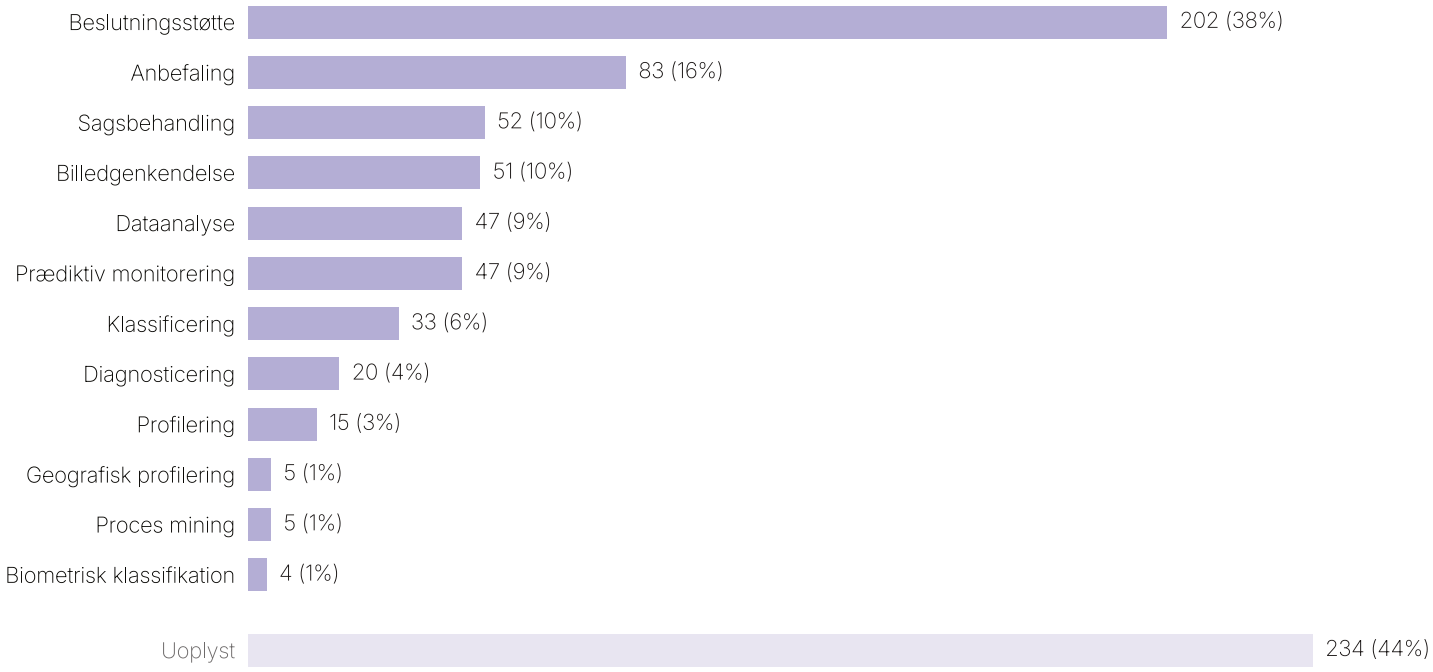

Figuren viser, hvilke funktioner projekterne har. Et projekt kan have flere funktioner, så tallene summerer til mere end 100%. Funktionen er ikke oplyst for 234 projekter (44%). Blandt de 299 projekter, hvor den er oplyst, er to ud af tre beslutningsstøtte, dvs. systemer der hjælper en medarbejder med at træffe en beslutning. Profilering (15) og biometrisk klassifikation (4), som AI-forordningen regulerer særligt strengt, er sjældne. Kilde: offentlig-ai.dk, udtræk 20. oktober 2026, N = 533.

Figur 4: Træningsdata og sikkerhed er beskrevet for under hvert tredje projekt

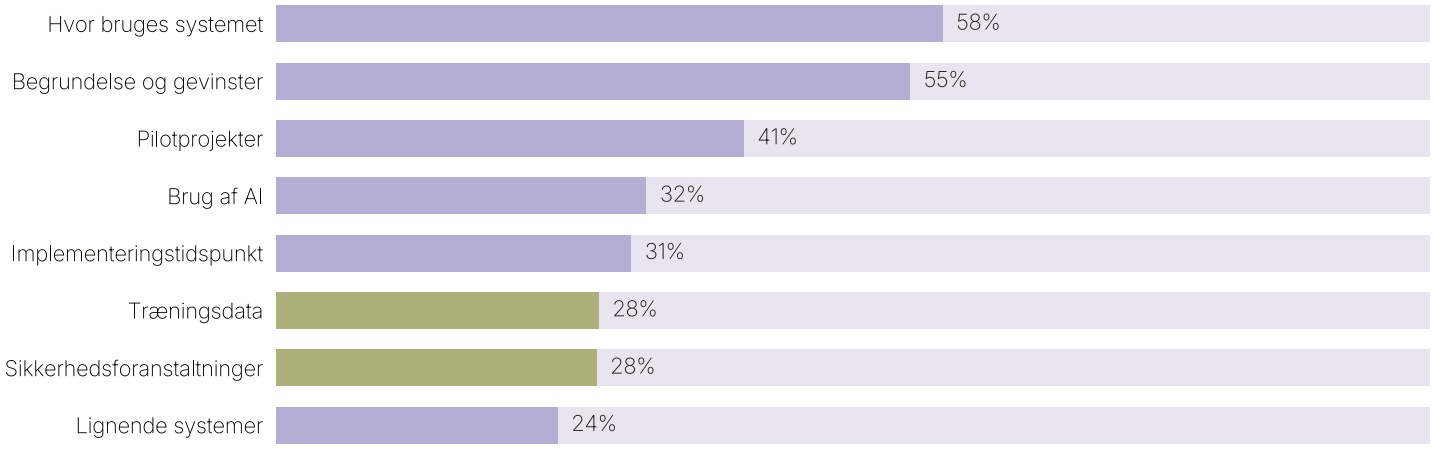

Hver bjælke viser, hvor stor en andel af de 533 projekter, der har substantielle oplysninger i det pågældende beskrivelsesfelt. Standardtekster som "ukendt" tæller ikke med. De grønne bjælker markerer træningsdata og sikkerhedsforanstaltninger, som er centrale for at kunne vurdere et system, og de er kun beskrevet for 28% af projekterne. Kilde: offentlig-ai.dk, udtræk 20. oktober 2026, N = 533.

Transparens og dokumentation

38% af projekterne har ingen substantielle oplysninger i databasens otte beskrivelsesfelter (f.eks. anvendelse, træningsdata og sikkerhedsforanstaltninger). Det skyldes, at næsten alle er overført fra KL's AI-landkort, og at vi ikke har fundet supplerende kilder til dem.

Leverandøren er kendt for 24% af projekterne, og træningsdata og sikkerhedsforanstaltninger er kun beskrevet for 28% (se Figur 4)

Cloud, platforme og leverandører

Platformen bag systemet kan kun identificeres for 66 projekter, men her er billedet entydigt: 59 af dem bygger på amerikanske teknologivirksomheder, og Microsoft indgår alene i 43. Afhængigheden er dog sjældent synlig gennem leverandørernes kommunikation i vores kilder. I 29 af de 59 projekter er den registrerede leverandør en anden virksomhed end platformsejeren. Det er oftest en dansk virksomhed som Schultz, Promte eller raffle.ai, hvis løsninger i flere tilfælde kører på Microsoft Azure. I 26 tilfælde er leverandøren ukendt.

Samtidig er markedet ukonsolideret: De 128 projekter med kendt leverandør fordeler sig på omkring 100 forskellige leverandører, og mange optræder kun én gang. Det spredte leverandørbillede kan dermed skjule en langt mere koncentreret afhængighed af få internationale platforme på cloud og platformsniveau. Det har betydning, fordi en

Figur 5: De ubeskrevne projekter er næsten alle kommunale

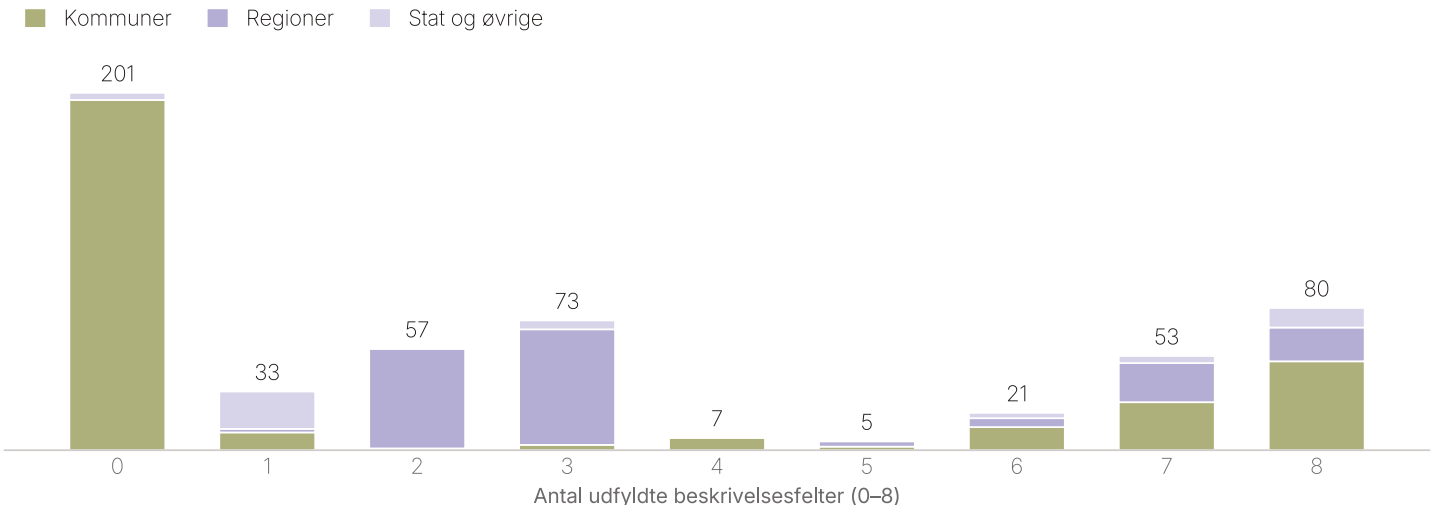

Figuren viser, hvor mange af databasens otte beskrivelsesfelter, der er udfyldt for hvert projekt, fra 0 (ingen) til 8 (alle). Farverne viser myndighedstypen. 201 projekter (38%) har ingen udfyldte felter, og næsten alle er kommunale projekter overført fra KL's AI-landkort. Regionernes projekter har typisk 2–3 felter udfyldt, mens de bedst beskrevne projekter (7–8 felter) findes i alle tre myndighedstyper. Kilde: offentlig-ai.dk, udtræk 20. oktober 2026, N = 533.

myndighed, der vælger en dansk leverandør, ikke nødvendigvis vælger dansk infrastruktur. Hvis man kun ser på den kontraktlige leverandør, kan man hverken vurdere, hvor koncentreret afhængigheden af enkelte platforme er, eller hvad det vil kræve at skifte. Indkøbende myndigheder, herunder KL, Danske Regioner og Digitaliseringsstyrelsen, bør derfor kende både leverandøren og den underliggende platform, når de anskaffer AI. Forskningen bør undersøge, hvordan disse afhængigheder opstår i leverandørkæden.

Databasen har et særskilt felt til at registrere den infrastruktur, et system kører på, dvs. den cloudtjeneste, hostingudbyder eller modelleverandør, som løsningen bygger på. Feltet er kun udfyldt for 38 projekter. Vi har derfor også søgt efter navne på platforme og modeller (f.eks. Azure, OpenAI og Google Cloud) i projektbeskrivelserne og frasorteret sammenligninger, formodninger og rene links. På den måde kan platformen identificeres for 66 projekter, heraf 56 kommunale. Fordi platformen kun registreres, når en kilde nævner den, er tallene et minimum. Kun 7 bygger udelukkende på egen drift, privat cloud, open source-modeller eller Gefion, Danmarks nationale AI-supercomputer (se Figur 6).[9] Kun 4 projekter nævner Microsoft, OpenAI, Google eller Amazon som direkte leverandør. Kun fem leverandører har tre eller flere projekter.

Brugen af offentlig-ai.dk

Databasen havde 1.630 besøg fra 10. september til 20. oktober 2026, svarende til omkring 40 om dagen: 51% via søgemaskiner, 41% direkte og resten fra bl.a. LinkedIn (74), ChatGPT (25) og Microsoft Teams (17). 64% af besøgene sluttede efter én side, og et gennemsnitligt besøg varede godt to minutter. Henvisninger fra intranet hos Region Hovedstaden og Nyborg Kommune tyder på intern deling, men datagrundlaget er spinkelt. Trafikdata viser besøg, men ikke hvem, der besøger, eller hvad oplysningerne bruges til.

AI i det offentlige: transparens og digital suverænitet

Resultaterne fra databasen peger på to forbundne problemer. Det første handler om transparens. Databasen kan kun synliggøre det, der allerede er synliggjort. Her mangler flere af de oplysninger, der skal til for at vurdere et system jf. offentlig-ai.dk's kodebog bygget efter træningsdata og sikkerhedsforanstaltninger, som er beskrevet for mindre end hvert tredje projekt, og leverandøren er ukendt i tre ud af fire projekter. Transparens afhænger dermed af, hvem der vælger at kortlægge og offentliggøre oplysninger om deres AI-projekter, og hvor grundigt de gør det. At kommunerne og sundhedsområdet fremstår som de mest AI-intensive, kan derfor lige så vel afspejle, at de er de mest åbne eller ønsker at konkurrere på antal aktive AI-projekter. En styrke ved databasen er dog, at oplysningerne er indsamlet over en

Figur 6: Microsoft indgår i 43 af de 66 projekter, hvor platformen kan identificeres

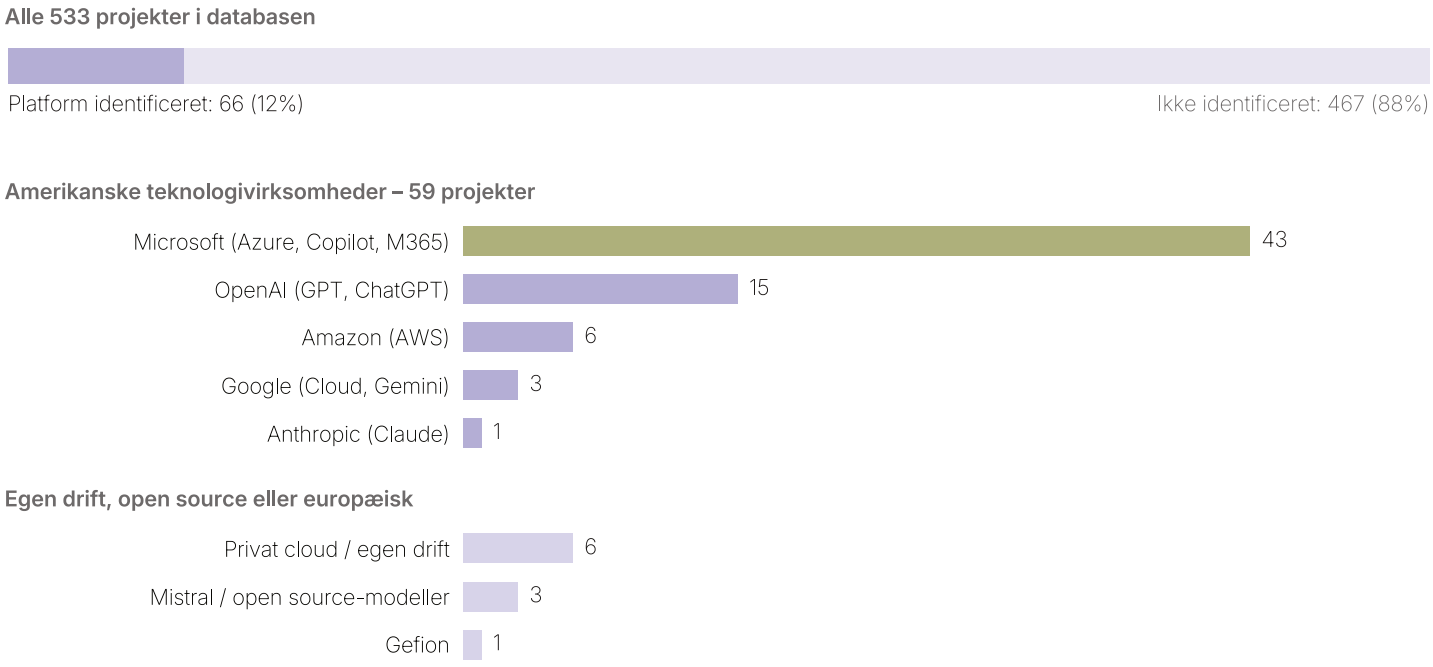

Den øverste bjælke viser, at platformen, dvs. den cloudtjeneste eller modelleverandør systemet bygger på, kun kan identificeres for 66 af 533 projekter (12%). De nederste bjælker viser, hvor mange af de 66 projekter, der bruger hver platform. Et projekt kan bruge flere platforme. 59 bygger på amerikanske teknologivirksomheder, og Microsoft indgår i 43. Kun få bruger egen drift, open source-modeller eller Gefion. Kilde: offentlig-ai.dk, udtræk 20. oktober 2026. Kodet ud fra infrastrukturfeltet og projektbeskrivelserne (om metode, se appendiks).

længere periode, så også projekter, der siden er blevet 'usynliggjorte', fortsat er registrerede.

Det andet problem vedrører digital suverænitet. Hvor platformen kan identificeres, bygger næsten ni ud af ti projekter på amerikanske teknologivirksomheder, og Microsoft indgår alene i 43 af 66. Afhængigheden er sjældent synlig, fordi platformen ofte ligger bag en dansk leverandør. Det gør det vanskeligt for både myndigheder, borgere og politikere at gennemskue den offentlige sektors afhængighed af enkelte udenlandske teknologiplatforme og vurdere mulighederne for at skifte. Når kun 7 projekter udelukkende bygger på egen drift, open source-modeller eller national compute, er der et tydeligt spænd mellem den voksende politiske opmærksomhed på digital suverænitet og den praksis, offentlig-ai.dk kan demonstrere.[10]

De to problemer forstærker hinanden. Uden systematiske oplysninger om leverandører, hosting, detaljer om AI-modelkonfiguration og platforme, kan afhængigheder ikke dokumenteres, og uden dokumentationskrav for transparens, kan de ikke håndteres politisk. AI-forordningens registreringskrav løser ikke problemerne: Den dækker alene højrisikosystemer, og hverken cloud, hosting eller den underliggende modelleverandør indgår i de oplysninger, der skal registreres.[11] Skal transparens også understøtte digital suverænitet, må oplysninger om leverandør, cloud og modeller derfor indgå i de oversigter, myndighederne selv udarbejder.

Databasen giver et begrænset indblik i, hvor langt de enkelte AI-projekter er i deres udvikling. Det er f.eks. ofte uklart, hvornår et projekt er startet, om det befinder sig i pilotfasen eller er i fuld drift, og om det efterfølgende er blevet afsluttet eller udfaset.

En dato for ibrugtagning er kun angivet for 164 projekter (31 %). Selv når et årstal fremgår, er det ikke nødvendigvis udtryk for, hvornår systemet faktisk blev taget i brug. Årstallet kan eksempelvis henvise til projektets registrering i Kommunernes AI-landkort, en pilotafprøvning, leverandørens grundlæggelse eller den periode, som projektets data stammer fra. Af de 157 projekter med et angivet årstal indeholder 97 henvisninger til flere forskellige år, hvilket gør det vanskeligt at fastslå en entydig startdato. Selvom de fleste projekter har en angivet status, er oplysninger om overgangen fra pilot til drift samt eventuelle udvidelser eller nedlukninger både mangelfulde, uensartede og frivillige at berette om.

Det eksisterende offentligt tilgængelige datagrundlag gør det ikke muligt systematisk at følge AI-projekter gennem deres livscyklus: fra udvikling og afprøvning til drift og eventuel udfasning. Det begrænser samtidig mulighederne for at undersøge, hvilke projekter der videreføres, skaleres eller opgives, og for at vurdere deres faktiske værdiskabelse.

Et mere systematisk register bør derfor indeholde standardiserede oplysninger om projekternes aktuelle fase samt centrale datoer for ibrugtagning, ændringer i drift og eventuel udfasning.

Konklusion

Gennem en opgørelse af tal fra offentlig-ai.dk dokumenterer vi ikke alene, at AI i høj grad allerede er en del af hverdagen i den danske offentlige sektor. Vi demonstrerer ligeledes, at transparens omkring offentlige AI-projekter er skævt fordelt på en måde, der afspejler, hvem der selv har valgt at kortlægge sig; at gennemsigtigheden er systematisk mangelfuld; og at en betydelig platformsafhængighed af få amerikanske udbydere ofte ligger skjult bag danske leverandørers infrastrukturer og myndighedernes valg. Halvdelen af de 533 synlige projekter er i drift, fra billedanalyse på hospitalerne til sagsbehandling og beskæftigelsesindsatser i kommunerne. Kommunerne har flest systemer i drift, regionerne den største pipeline, og staten er underrepræsenteret. Fordelingen må dog læses med forbehold, da databasens kilder primært består af KL's, sundhedsområdets og Skatteministeriets egne oversigter.

Den begrænsede gennemsigtighed er særlig væsentlig, fordi flere af systemerne indgår i beslutninger, der vedrører patienter, ledige og andre borgere. Når 38% af projekterne kun er oplyst med navn og en kort beskrivelse, og leverandøren er ukendt i tre ud af fire sager, er det vanskeligt for borgere, journalister og politikere at vurdere, hvordan AI påvirker beslutningsprocesser og offentlig service. Det samme gælder de digitale afhængigheder til big tech via cloud og platforme.

Gennemsigtighed om offentlig implementering af AI afhænger i dag af frivillige og spredte kortlægninger. Med AI-forordningens krav om, at offentlige myndigheder registrerer deres brug af højrisikosystemer i en offentlig EU-database,[12] er der en nødvendig transparensopgave i at gøre oversigterne systematiske, ensartede og sikre løbende opdatering til fælles overblik. En national governancemodel for transparens om offentlig udvikling af AI vil imødekomme det manglende overblik og styrke mulighederne for offentlig indsigt og demokratisk kontrol.

Om forfatterne

Christopher H. Gyldenkærne er postdoc ved Det Nationale Center for AI i Samfundet (CAISA).

Signe Sophus Lai er lektor i Center for Tracking and Society, Københavns Universitet.

Sofie Flensburg er lektor i Kommunikation og IT på Institut for Kommunikation, Københavns Universitet, og medstifter af Tænketanken Digital Infrastruktur.

Kamille Dimon Jakobsen er studentermedhjælper i projektet Infrastructural Power in Digital Societies ved Center for Tracking and Society, Københavns Universitet, og redaktør på offentlig-ai.dk.

Eva Iris Otto er postdoc i projektet Infrastructural Power in Digital Societies ved Center for Tracking and Society, Københavns Universitet.

Jakob Laage-Thomsen er forsker ved Det Nationale Center for AI i Samfundet (CAISA) og adjunkt ved Danmarks Tekniske Universitet.

Aysel Küçüksu er adjunkt i AI og jura ved Det Juridiske Fakultet, Københavns Universitet. Hun er medstifter af offentlig-ai.dk.

Om CAISA

Det Nationale Center for Kunstig Intelligens i Samfundet (CAISA) er et nationalt konsortium, der samler forskere fra Københavns Universitet, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, IT-Universitetet og DTU i tæt samarbejde med Pioneer Centre for AI (P1).

Som Danmarks uafhængige forskningscenter for kunstig intelligens i samfundet sætter CAISA borgerne i centrum. Vi udfører banebrydende tværfaglig forskning og skaber overblik over nye videnskabelige gennembrud. Funderet i ny og tværfaglig forskning rådgiver vi beslutningstagere i den offentlige og private sektor i, hvordan de bedst udvikler og anvender kunstig intelligens i praksis, så den bidrager til vækst, understøtter demokratiet og styrker digital selvbestemmelse.

Om CAISAs briefs

CAISAs briefs er en del af CAISAs indsats for at sikre, at viden og nye indsigter fra forskningsverdenen styrker beslutningstagere i offentlige myndigheder og private virksomheder – og dermed samfundet som helhed – når det står overfor de muligheder og risici, som hastig teknologisk forandring medfører. CAISA udgiver to slags briefs:

Forskningsbriefs præsenterer forsknings- og evidensbaseret viden inden for AI og samfund i en tilgængelig form.

Positionsbriefs udtrykker forfatternes forskningsbaserede og informerede vurdering af vigtige problemstillinger relateret til AI og samfund.

Redaktion

- Anders Søgaard, chefforsker samt professor ved Datalogisk Institut, Københavns Universitet
- Julie Sønderholm, videnskabelig assistent
- Johannes N. Feldt, videnskabelig assistent
- Birk Bregendahl, studentermedhjælper

Alle briefs læses af og modtager kommentarer fra mindst én ekstern uafhængig forsker inden udgivelse. Forfatterne er ansvarlige for indholdet i et CAISA-brief.

Appendiks: Metode

Datagrundlag

Alle tal stammer fra det frosne, citerbare datasæt Offentlig AI v3,[13] udtrukket fra offentlig-ai.dk den 20. oktober 2026 og udgivet under CC BY 4.0. Datasættet har 23 variable og 534 registreringer, hvoraf 533 projekter indgår i opgørelserne (ét leverandør-indberettet projekt, Juris Aktindsigt, er udeladt). Fordi analysen bygger på et dateret øjebliksbillede og ikke på den løbende database, kan hvert tal reproduceres. Databasen er en sekundær kortlægning af offentligt tilgængelig viden, hvor 59% stammer fra KL's AI-landkort, 23% fra Nordic AI Health Map og 5% fra Skatteministeriet, og tallene er gennemgående en nedre grænse for, hvor mange AI-systemer og projekter, der er i det offentlige Danmark. For 3 projekter mangler myndigheden i udtrækket. De indgår i de samlede opgørelser, men ikke i fordelingen efter myndighedstype.

Afgrænsning af AI

Et system indgår, når det opfylder definitionen af et 'AI-system' i AI-forordningens artikel 3,[14] som databasens kodebog lægger til grund: et maskinbaseret system, der fungerer med en varierende grad af autonomi, kan udvise tilpasningsevne efter idriftsættelse og ud fra sit input udleder, hvordan det genererer output som forudsigelser, indhold, anbefalinger eller beslutninger. Hvert system vurderes af en koder mod denne definition. Definitionen er bevidst bred og ikke begrænset til machine learning. Den omfatter også visse regelbaserede og automatiserede løsninger, der udleder eller tilpasser sig, og et mindre antal registreringer ligger på denne grænse, f.eks. RPA-robotter til register- og CPR-opslag. Vi har fulgt forordningens definition frem for en snævrere afgrænsning, fordi det er den samme ramme, myndighederne selv skal efterleve.

Analyseenhed

Opgørelserne hviler på tre enheder, og det fremgår af hver figur, hvilken der bruges: *unikke projekter* (533) til fordelinger på sektor, funktion og status, *myndigheder* (146 navne) til udbredelse, og *myndighed-projekt-registreringer* (links) til delt brug. Ét projekt, "Microsoft 365 Co-Pilot", dækker f.eks. 21 kommuner og giver dermed 21 links.

Hvornår et felt tælles som udfyldt?

Et felt tælles kun med, når det navngiver konkret indhold; ikke en standardtekst om manglende oplysninger eller en ren kildehenvisning. Dette er afgørende: 150 projekter har teksten "Ukendt leverandør" i leverandørfeltet. De tælles som ikke oplyst, og derfor er leverandøren kun kendt for 24 % af projekterne.

Platformen er kodet på baggrund af infrastrukturfeltet og en søgning efter navne på platforme og modeller i projektbeskrivelserne. Hvert fund er gennemgået manuelt, og sammenligninger, formodninger og rene links er sorteret fra. Ét projekt kan bygge på flere platforme. Tallene er et minimum, fordi platformen kun registreres, når kilderne nævner den.

Baser

Mange variable er kun udfyldt for en del af projekterne, og hver andel beregnes af sin egen base, som fremgår af figurteksten. Hvor intet andet er angivet, er N = 533.

Forbehold

For det første kan samme AI-produkt optræde flere gange i databasen, når forskellige kilder registrerer det uafhængigt af hinanden. Microsoft 365 Copilot optræder eksempelvis i ni registreringer (38 links). Datasættet skelner heller ikke skarpt mellem formålsbyggede AI-systemer og generiske, indkøbte AI-kapaciteter såsom Copilot. Projekttallet er derfor også et minimum. For det andet er delte projekter opdelt på deltagende myndigheder, og de 146 navne rummer i udtrækket enkelte dubletter og ikke-offentlige partnere. For det tredje tillader datagrundlaget ikke, at projekter følges gennem deres livscyklus, da en dato kun er angivet for 31 %. Databasen registrerer et projekts tilstedeværelse, men ikke dets omfang eller virkning.

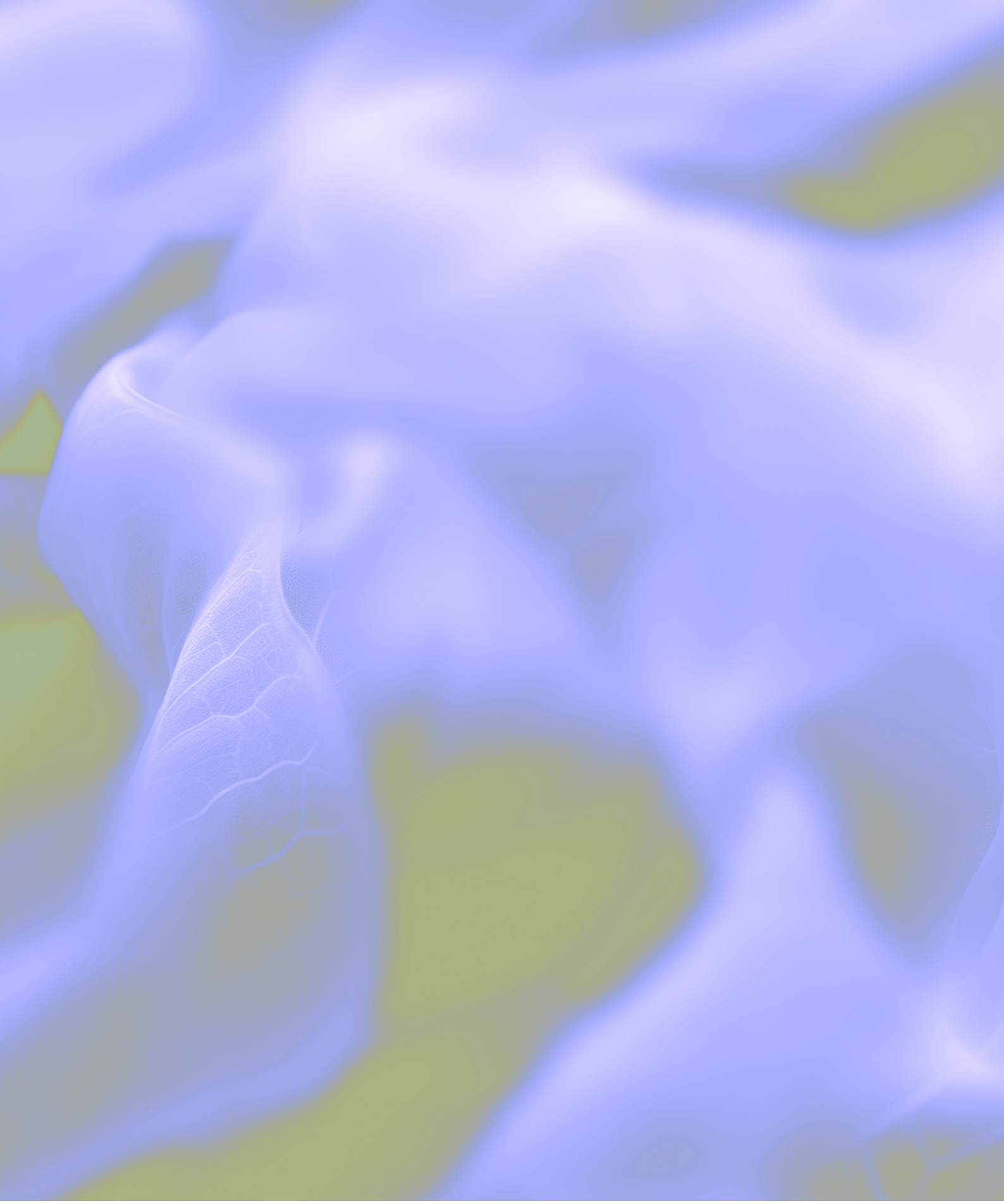

caisa

Det Nationale Center
for AI i Samfundet

The National Center
for AI in Society

Slutnoter

1. Digitaliseringsministeriet. "Ny strategisk indsats skal bane vej for kunstig intelligens i Danmark". 2. december 2024. https://www.digmin.dk/digitalisering/nyheder/nyhedsarkiv/2024/dec/ny-strategisk-indsats-skal-bane-vej-for-kunstig-intelligens-i-danmark.

   Ritzau. "Regeringen vil være AI-verdensførende i den offentlige sektor". Kristeligt Dagblad, u.å. Set 19. november 2026. https://www.kristeligt-dagblad.dk/danmark/regeringen-vil-vaere-ai-verdensfoerende-i-den-offentlige-sektor.

2. Digitaliseringsministeriet. "Svar på spørgsmål fra Lisbeth Bech-Nielsen (SF) stillet den 1. april 2025. Besvaret af digitaliseringsminister Caroline Stage 29. april 2025. Folketingets Udvalg for Digitalisering og It." 29. april 2025. https://www.ft.dk/samling/20241/almdel/diu/spm/113/svar/2149911/3043595.pdf.

3. Digitaliseringsministeriet. "Svar på spørgsmål fra Lisbeth Bech-Nielsen (SF) stillet den 27. maj 2025. Besvaret af digitaliseringsminister Caroline Stage 19. juni 2025. Folketingets Udvalg for Digitalisering og It." 19. juni 2025. https://www.ft.dk/samling/20241/almdel/diu/spm/134/svar/2155128/3055126.pdf.

4. Küçüksu, Aysel og Christopher H. Gyldenkærne. "Tro, håb og kærlighed: Ot at bygge Danmarks overblik over brugen af AI i det offentlige." Det Nationale Center for AI i Samfundet. 2026.

5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens. (Forordningen om kunstig intelligens) (2026), art. 3, nr. 1). http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/2026-07-27.

6. Kilderne falder i seks typer: offentlige AI-oversigter (fx KL's Kommunernes AI-landkort og regionernes sundhedskortlægning), som udgør hovedparten; myndighedernes egne redegørelser, dagsordener og hjemmesider; leverandør- og produktinformation; presse og fagmedier; udbud og aktindsigt; samt forskning, tilsyn og rettighedsorganer. Hovedvægten ligger på eksisterende offentlige oversigter frem for primær dokumentation som aktindsigt og udbud.

7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens. (Forordningen om kunstig intelligens), art. 6, stk. 3.

8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens. (Forordningen om kunstig intelligens), art. 5, stk. 1, litra g.

9. Danish Centre for AI Innovation. "DCAI — Danish Centre for AI Innovation". DCAI. Set 18. november 2026. https://dcai.dk/.

10. Küçüksu og Gyldenkærne. "Tro, håb og kærlighed: Ot at bygge Danmarks overblik over brugen af AI i det offentlige."

11. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens. (Forordningen om kunstig intelligens), bilag VIII.

12. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens. (Forordningen om kunstig intelligens), art. 49, stk. 3, og art. 71.

13. Referencedatasættes kan tilgås her: Küçüksu, Aysel, og Christopher Haargaard Gyldenkærne. "Offentlig AI - Kunstig Intelligens i det offentlige v3". Zenodo, 23. oktober 2026. https://doi.org/10.5281/zenodo.23596386.

14. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens. (Forordningen om kunstig intelligens), betragtning 12.